tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR.
YIL: 5, SAYI: 73, 15 AĞUSTOS 1973

"588 lira maaş 7 kişi bekler as..

Almanya'ya kaptırdığımız doktor sayısı hergün artıyor

SENDİKACI: "Metal-İş'i sindirmek için 5360 işçiyi kapı dışarı ettiler,,

30 bin işçi lokavt protesto etti

İŞÇİLER! İŞTE TÜRKİYE

DOLAR VURGUNU

Değeri iki dolar sokuluyor

çuvallarla dolar sokuluyor

3.5 MİLYON İŞSİZ VAR!

885 kişiye iş bulunamadı

650 BİN LİRA'ya kat döşüyor...

1 TENEKE ... LİRA

İzmir ve Adana'da Güvenlik Mahkeme Heyetleri seçildi

Ticaret Bakanlığının yayınladığı istatistiklerden çıkan sonuç: Türk parası, 10 yılda değerinin yüzde ellisini kaybetti

Ha gayret az kaldı

23 YIL SONRA İŞSİZ ADAM KALMAYACAK

MERBOLİN ... elimize, 270 ... bile geçmed

...reticiden 270 kuruşa ...lınan pirinç piyasada 15 liradan satılıyor!

Pamuklu kumaştara bir

SİZDEN... SİZE...

Sendikamızdan Haberler

Mithat Giyim Sanayii

Mahmutpaşa Şubemize bağlı bu işyerinde imzalanan Toplu İş Sözleşmesi ile üyelerimiz ücret zammı yanında bir çok yeni haklara kavuşmuşlardır. Ayrıca Cumhuriyetin 50. yılında 15 günlük ücret tutarındaki ikramiyeden başka dini bayram arefelerinde üyelerimize 20 günlük ücretleri tutarında ikramiye alınmıştır.

Yahya Akel

Bu işyerinde Toplu İş Sözleşmesi müzakereleri başladı.

Bayrampaşa'da kurulu bu işyerinde çok önceleri örgütlenme çalışmalarına başlıyan sendikamız Teksif'in bilinen oyunlarına rağmen büyük bir mücadele örneği vererek bu işyerinin yetkisini almıştır.

Toplu İş Sözleşmesi müzakereleri devam eden bu işyerinde Sendikamıza üye olan işçi arkadaşlar Toplu İş Sözleşmesi'nden yararlanacaklardır.

Muzaffer Boyahanesi

Ortaköy'de kurulu Beyoğlu Şubemize bağlı bu işyerinde üyelerimizin haftalık ücretlerine yeni ücret zammı alınmıştır. Ayrıca sosyal yardımları da artırılan üyelerimiz imzalanan bu sözleşme ile üstün haklar kavuşmuştur.

Galeri Edip

Beyoğlu Şubemize bağlı bu işyerinde yeni imzalanan toplu iş sözleşmesi ile üyelerimizin günlük ücretlerine birinci yıl zammı kademeli bir şekilde yapılmıştır. İki sene için imzalanan Toplu İş Sözleşmesi'nin 2. nci yıl zammı için yüzde usulü uygulanmıştır.

Ayrıca, Sosyal yardımların artırılması yanında üyelerimize bir çok yeni haklar sağlanmıştır.

NASUH BAYRI TRAFİK KAZASI GEÇİRDİ

İzmir Şubemiz Yönetim Kurulu üyesi Nasuh Bayrı'nın geçirdiği trafik kazası sonunda ayağı kırılmıştır. Arkadaşımıza geçmiş olsun der, acil şifalar dileriz.

GAZİANTEP YÜN İPLİK' DE GREVİMİZ DEVAM EDİYOR

14 Mayıs 1973 günü başlatılan grev başarı ile devam etmektedir. İşçi haklarına saygı duymayan, ortaçağ zihniyeti taşıyan işverene karşı haklarını aramaya kararlı olan üyelerimiz grevlerini sonuna kadar sürdürmeye kararlıdırlar. Büyük bir inanç ve dayanışma içinde olan üyelerimizin birliğini bozmak için girişilen çabalar sonuç vermemiştir. Bu arada sarı sendika TEKSİF işçileri yanıltmak kendi reklamını yapmak için her şeyi yapmakta ve grevi kendisinin yaptığını söylemektedir.

Sendikamızın sonuna kadar desteklemeye kararlı olduğu Ali Güner Yün iplik işçileri haklarını mutlaka alacaklardır. İşçilere, grev süresi içinde geçen aylıkları Sendikamız tarafından muntazaman ödenmektedir. Ayrıca gerekli gıda yardımı yapılmaktadır.

Gaziantep Ali Güner Yün Iplik'de grevimiz devam etmektedir. Resimde grevi sonuna kadar sürdürmeye kararlı işçilerimiz görülmektedir.

Rozet Konfeksiyon

Beyoğlu Şubemize bağlı Rozet Konfeksiyon İşverenleri ile imzalanan yeni Toplu İş Sözleşmesi ile üyelerimize kademeli olarak yüzde hesabıyla alınan ücret zamlarından başka evlenme, doğum, ölüm gibi sosyal yardımlar artırılmıştır. Ayrıca tahsil yardımı gibi yeni haklar alınan bu işyerinde imzalanan Toplu İş sözleşmesini üyelerimiz olumlu karşılamışlardır.

Gi-San Giyim Sanayii

Mahmutpaşa Şubemize bağlı Gİ-SAN işverenleri ile imzalanan 3. dönem toplu iş sözleşmesi ile üyelerimiz 2 senelik Toplu İş Sözleşme süresi içinde ücretlerine günde 18 lira ücret zamı yanında sosyal yardımlarda ve bayram ikramiyelerinde yeni artışlar sağlanmıştır.

Ayrıca Cumhuriyetin 50. yıl dönümünde 15 günlük ikramiye ile bir çok yeni haklara kavuşan üyelerimiz, imzalanan Toplu İş Sözleşmesini beğendiklerini belirtmişlerdir.

Çeşit Mensucat

Bakırköy Şubemize bağlı bu işyeri ile müzakereler olumlu bir şekilde sürdürülerek Toplu İş Sözleşmesi imzalanmıştır.

İmzalanan yeni sözleşme ile üyelerimiz ücret zamlarının yanı sıra bir çok yeni ve üstün haklara kavuşmuşlardır.

Emboy-Yüntaş da Sözleşme İmzalandı

2 sene önce büyük bir mücadele örneği vererek Sendikamıza katılan Emboy İşçilerinin imzalanan yeni Toplu İş Sözleşmesi ile Sendikamıza olan güvenleri bir kat daha artmıştır.

Geçen dönem Teksif Sendikası'nın baskısından kurtulmak için birlik ve beraberlik içinde çalışmanın en güzel örneğini veren Emboy işçileri sahte fiş tanzim eden Teksif Sendikası ile Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün haksız tutumunu yenmek için, işyerinde direnişe geçip, Bölge Çalışma Müdürlüğü ile Teksif Sendikası'nın tutumunu sert bir şekilde protesto ederek, bileklerinin hakkı ile Sendikamız saflarına katılmışlardır.

Emboy işçisinin bu bilinçli hareketini sonuna kadar destekliyen Sendikamız Bakırköy Şubemize bağlı 1.300 işçinin çalıştığı bu işyerinde imzaladığı 2. Toplu İş Sözleşmesi ile üyelerimize 17,80 TL. ücret zammı alınmıştır. Ayrıca, evlenme, doğum, ölüm, tahsil yardımları artırılmıştır. Cumhuriyetin 50. yılında 15 günlük ikramiye gibi bir çok yeni haklara kavuşan Emboy işçileri sözleşmeden çok memnun kaldıklarını ifade etmişlerdir.

Resimde Sendikanın kamp yerinde eğlenen işçilerden bir grup görülüyor.

Sendikamızın gezileri devam ediyor

Üyelerinin tatil ve dinlenme ihtiyaçlarını göz önünde tutan Sendikamız, Tekirdağ Gümüşkaya köyünde deniz kenarında bir piknik yeri tutmuştur. Sendikamıza bağlı fabrikalarda çalışan üyelerimiz düzenli olarak her hafta Cumartesi ve Pazar günleri aileleri ile birlikte fabrikalarının önünden kalkan otobüslerle bu gezi yerine gitmektedirler.

Ağaçlıklı ve çok güzel bir denize sahip olan bu yer üyelerimiz tarafından çok beğenilmektedir.

İzmir Sümerbank işçilerine

Bir süre önce İzmir Bölgesinde kurulan Sendikamız Şubesi'nin, Sümerbank Fabrikalarında çalışan işçileri örgütleme faaliyetine engel olabilmek amacıyla Teksif Sendikası Tekstil İşçileri Sendikası'na üye olan işçilerin zamlardan yararlandırılmayacağı yolunda mesnetsiz ve Yasa dışı söylentiler yaymaya başlamıştır.

İzmir Sümerbank Fabrikalarında çalışan işçi kardeşlerimiz şunu iyi bilsinler ki, «bir işçinin aynı zamanda iki sendikaya üye olmasını engelleyen bir yasa hükmü yoktur» kuralı 1968'den beri istikrar kazanmış bir Yargıtay içtihadıdır. O halde bir işçinin iki sendikaya üye olabilmesi ve her iki sendikanın yapmış olduğu toplu iş sözleşmelerinden ayrı ayrı yararlanabilmesi en doğal ve yasal hakkıdır.

Bu nedenle, bu konuda çıkartılan asılsız ve yasa dışı söylentiler yasa karşısında geçersiz kalmakta ve Teksif'in alışılmış oyunlarından bir başka örneğini teşkil etmektedir.

İşçi arkadaşların bu konuda rahat olmalarını ve asılsız dedikodulara, kurusıkı tehditlere önem vermiyerek yasal haklarını en iyi şekilde koruyacak Sendikamız etrafında birleşmelerini sağlık veririz.

Bu dedikodulara karşılık Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin iki kararı sunulmuştur.

1 — **Esas: 16225**
Karar: 15257
Tarih: 12.12.1968

Bir işçinin aynı zamanda iki sendikaya birden üye olmasını engelleyen bir hüküm, 274 sayılı Sendikalar Kanununda yer almamıştır.

2 — **Esas: 9/1052**
Karar: 298
Tarih: 23.11.1966

İşçinin, üyesi bulunduğu sendikadan herhangi bir yolla ayrılması, toplu iş sözleşmesiyle elde ettiği haklardan yararlanmakta devam etmesine engel teşkil etmez.

Penyelux işçileri Sendikamıza katıldı

Kanarya Küçük Çekmecede kurulu Panyelux örme ve konfeksiyon sanayiinde çalışan 200'ü aşkın işçi arkadaşımız sendikamıza katılmışlardır. Penyelüx işçilerinin bilinçli olarak seçtiği sendikamız Tekstil, teşkilatlanmayı bir günde tamamlamıştır. Sözleşme yapmak için gerekli yazışmalar ve işlemler tamamlanmıştır.

Teztaş Tüm Eczacılık

Yedikule Şubemize bağlı Teztaş işverenleri ile imzalanan Toplu İş Sözleşmesi ile işyerinde çalışan üyelerimizin ücretleri artırılmış. ölüm, doğum, evlenme gibi sosyal yardımlar da yükseltilmiştir. Ayrıca birçok yeni haklar getiren hükümler sözleşmede yer almıştır.

Çerkezköyde Teşkilatlanma çalışmaları devam ediyor.

Sanayi bölgesi olarak Çerkezköyde Tekstil işkolunda faaliyete geçme hazırlıklarını tamamlayan işyerlerinde örgütlenme faaliyetlerine sendikamız bu günlerde hız vermiştir. İşçilerle devamlı temasda bulunulmak için Çerkezköy'ün en büyük kahvesi olan Belediye kahvesi Sendikamızın lokali olarak kiralanmıştır. Şimdilik lokal olarak faaliyetine devam edecek olan bu yer işyerleri faaliyete geçtikten sonra, örgütlenme faaliyetlerine düzenli bir şekilde devam edebilmek için Sendikamızın Çerkezköy Şubesine dönüştürülecektir.

Boncuk'ta grev oylaması kazanıldı

İstanbul - Manifaturacılar Çarşısı'nda kurulu Boncuk Gömlekleri işyerinde çalışan üyelerimiz yapılan grev oylamasında greve evet demişlerdir.

İşverenin sözleşme görüşmelerine katılmaması üzerine Sendikamız grev kararı almıştır. İşveren, işçilerin Sendikaya girmelerini önlemek için son şansı grev oylamasında bulmuştur. Grev oylamasında kazanırım umuduyla işçilerin haftalıklarına bir miktar zam yapmıştır. Bu taktik de sökmemiştir. Grev oylamasında işçiler greve «EVET» deyince işveren, sözleşmeg örüşmelerine katılmıştır. Henüz bitirilememekle birlikte yapılan görüşmelerde işçilere şimdiye kadar verilmeyen yemek, yol, çocuk parası, ikramiye ve birçok sosyal haklar alınmıştır. Önümüzdeki günlerde sözleşme bitmiş olacaktır. Civarda çalışan konfeksiyon işçilerinin de ilgi ile izledikleri Boncuk İşçilerinin mücadelesi tüm sendikasız konfeksiyon işçilerine rehber olacaktır.

Konfor Yay Yatak

Uzun ve zorlu bir mücadeleden sonra saflarımıza katılan Safraköy'de kurulu Konfor Yay Yatak işçileri adına toplu iş sözleşmesi görüşmeleri devam etmektedir. Önümüzdeki günlerde biteceği sanılan sözleşmeyle işçilere ödenmeyen sosyal hakları ve ücret zammı alınacaktır.

GELİYOR !..

Hazırol vaktine, zamlar kıralı,
Yer götürmez fiatlarla geliyor,
Belediye tahttan inmiş diyorlar,
Bir ekmek kalmış o'da geliyor.
Yetmiş bin var, zamdan zengin olacak
Seksen bin var, bizi gizli soyacak,
Doksan bin var, fakir cana kıyacak,
Tekel bile, karaborsa geliyor.
Gelen işsizliğin kendidir kendi,
Almanya sekizyüz bin işçinin kanını emdi,
Kaçma fakir kaçma, ölümün şimdi,
Sömürücü düzen kalkmış geliyor.
Şevketlû efendim, tuzağım vergi
Birleşip zamlarla, sürdürdü cengi.
Yüzbinlerce insanı yerlere serdi,
Mevcut Anayasa kalkmış geliyor.
Aşık Nuri der ki: Burdan gidilmez
Helâl lokma varken, haram yenilmez
Doğru söyliyenler neden sevilmez,
Dört köşeden rüşvet, dalmış geliyor.

Osman Nuri KARA

görüş

RIZA GÜVEN

24 TEMMUZ *1973 gününün önemi çoktur. Hem basın, hem de işçi bayramı kutlanıyor her yılın bu gününde. Basında çalışanlar 1961 Anayasasının «Basın hürdür; sansür edilemez. Devlet basın ve haber alma hürriyetini sağlayacak tedbirleri alır» diye başlayan uzunca yazılmış 22. maddesine rağmen yazdığı yazından, dilimize çevirdiği kitaplardan ötürü tutsak bulunan meslektaşlarının ıstıraplarına sırt çevirerek nasıl bir bayram geçirdiklerini bilemeyiz. 1961 Anayasasının öngördüğü sendika özgürlüğünü yaratmak amacı ile çıkartılan 274 sayılı Sendikalar Yasası ve işçi kesiminin en etken silâhı olan 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasasının yürürlüğe girdiği 24 Temmuz 1963'den bu yana tam 10 yıl geçti.*

DÜZENİN *sendikacıları on kez 24 Temmuzu işçi bayramı olarak kutladılar. Oysaki 24 Temmuz kutlanacak bir işçi bayramı değildir. Hemen söyleyelim ki bu bayrama konu olan 274 ve 275 sayılı yasaların yürürlüğe girmesinde büyük gayreti bilinen günün Çalışma Bakanına çok şeyler borçluyuz. Biliyoruz ki onun kişisel gayretleri de olmasaydı 1961 Anayasasının 12 Mart 1970'e kadar uygulanmayan diğer maddeleri gibi onlar da uyutulacaktı. 24 Temmuz gününü toplu sözleşmelere bayram olarak yazdıran bu yasalar Türkiye'de sendikaların kısa zamanda güçlenmesine neden olmuştur. Yürürlüğe girdiği zaman Türk sendikacılığını bugünkü yoz ortama getireceğini göremeyenlerin 24 Temmuzu işçi bayramı olarak görmek istemelerini kanıksamıyoruz.*

SENDİKALAR DERNEK DEĞİLDİR

NE VAR Kİ, *uygulamada ortaya çıkan boşlukların yanı sıra siyasal iktidarın Çalışma Bakanlığınca sendikalar arasında yapılan ayırımlar ve Türk sendikacılarını sahteciliğe zorlaması nedeni ile sendikacılığımızın düştüğü yoz ortamı gördükten sonra da bu günü bayram olarak kutlayanları bağışlayamıyoruz.*

HELE *Türk sendikacılığını kamuoyunda lekeledikten sonra 274 Sayılı Sendikalar Yasası ile 275 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasalarında yapılmak istenen değişiklikleri tezgâhlayan siyasî iktidarı destekleyenlere sendikacı demeye dilimiz varmıyor.*

15-16 HAZİRAN *olaylarına neden olan değişiklikleri getiren 1317 sayılı yasanın Anayasaya aykırılığını bile bile savunan sözde sendikacıların davranışları bağışlanacak türden değildir.*

BİR YANDAN *Anayasaya aykırı Sendikalar Yasasını savunan, diğer yandan böyle bir yasaya gerek olmadığını, bunun kaldırılmasına taraftar olduklarını söyleyen sendikacıların oynadıkları tehlikeli oyunlar gözümüzden kaçmıyor. Anayasal bir hak olan sendikaları Dernekler Yasası kapsamına sokan bir siyasal iktidardan Sendikalar Yasasının kaldırılmasını istemek bugüne değin yapılmış ihanetlerin en büyüğü, oynanan oyunların en tehlikelisidir. Bir an için Sendikalar Yasasının ortadan kalktığını düşünelim; siyasî iktidar hemen kamu düzeni diye Medenî Yasa ve Dernekler Yasasına sarılmayacak mıdır? O zaman sendikaların «Köy Kalkındırma ve Güzelleştirme Derneğinden» farkı kalır mı? Anayasa Mahkemesinin geçersiz kıldığı ve 19 ekim 1973 gününe kadar yürürlükten kalkmasını öngördüğü Sendikalar Yasasının Meclisler tatile girinceye dek ele alınmamasındaki amacı anlamayan var mıdır? Egemen çevrelerin siyasal partileri bir bakıma bu oyunları oynamakla kendilerini iktidar yapanlara karşı görevlerini yapmaları bakımından haklı da sayılabilirler.*

YA ÖRGÜTLENMİŞ *işçilerin en büyük kesimini temsil eden konfederasyonun sahte yöneticilerinin amaçları nedir? Bu davranışın sahiplerine satılmışlar demek insafsızlık olur mu?*

TEZGAHLANAN *oyunun son perdesini bu günkü iktidar tekrar iş başına gelebilirse 19 ekimden sonra daha açık sahneliyecektir. İşte o zaman bu güne değğin bayram sayamadığımız 24 Temmuzları bile arayacaktır işçi kesimi ve sendikacılar.*

BU GÜNE *kadar kişisel çıkarları bakımından oynanan oyuna ortak olan ya da farkına varmadan oyuna katılanların da feryat edecekleri gün yaklaşmaktadır. Bu bakımdan uyarı görevimizi yapıyoruz. 14 ekim seçimleri çok önem taşımaktadır. Yapılan Anayasa değişiklikleri ve çıkarılan yeni yasalarla hazırlanan oyunları engellemek zorundayız. Bunun için kurtuluş yolu 14 ekimde halkın iktidara getirilmesidir. Siyasal iktidarı bir kez daha egemen çevrelere kaptırırsak bugün beğenmediğimiz 24 Temmuzları arayacağız. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın.*

BURSA'DA GREV VE LOKAVT

LOKAVTI PROTESTO İÇİN ONBİNLERCE İŞÇİ YÜRÜYÜŞ YAPTI

Bursa'da Murat otomobillerini üreten TOFAŞ Fabrikasında çalışan 1871 işçi, gittikçe artan hayat pahalılığı nedeniyle satın alma güçlerini fiat artışları karşısında koruyabilmek ve daha da arttırmak için grev yapmışlardır. Gün geçtikçe zorlaşan hayat şartları karşısında işçiler biraz daha rahat soluk alabilmek için işçi sınıfının en güçlü silâhı olan GREV ile işvereni zorlamak istemişlerdir. Buna karşılık yine Bursa'da kurulu RENAULT otomobillerinin imal edildiği OYAK-RENAULT Fabrikası ile diğer 6 fabrika LOKAVT kararı almıştır.

Böylece, Grev ve Lokavt Yasası kabul edildikten sonra ilk işçi grevine sahne olan Bursa şehri şimdi de 3367 işçiyi kapsıyan, Türkiye işveren hareketinin en büyük ve en önemli lokavtına sahne olmaktadır.

KİMDİR BU İŞVERENLER?

İşçilerin grev yaptıkları TOFAŞ fabrikasının sahipleri arasında İtalyan Fiat Şirketi, İş Bankası ve Koç Holding vardır. Lokavt yapan OYAK-RENAULT fabrikasının sahipleri ise Fransız Renault Şirketi ile Ordu Yardımlaşma Kurumu'dur. Yani bu iki fabrika yabancı sermaye ile ortaklaşa kurulmuştur. Lokavt yapan diğer 6 fabrikanın patronları da başka başka sermaye sahipleridir.

REKABET ALDATMACASI

Görüldüğü gibi MURAT arabaları ile RENAULT arabalarını imal eden bu iki fabrikanın sahipleri değişik şirketlerdir. Yani bu iki fabrika birbirine rakip olması gereken şirketlere aittir. Farklı adlar altında benzer malları imal eden bu fabrikaların normal olarak birbirleri ile rekabet etmeleri gerekmektedir. Hergün gazetelerde, radyolarda, sinemalarda, televizyonda bunların reklâmlarını görürüz. Her iki şirket de büyük bir rekabet havası içinde kendi arabalarının daha iyi, daha sağlam, daha elverişli olduğunu iddia ederler.

İŞVERENLER ARASINDAKİ BİRLİK

Birbirleriyle rekabet eder gibi görünen işverenler gerçekte birbirleriyle her zaman rekabet etmezler. Ortak çıkarları tehlikeye düştüğünde aralarında birleşip anlaşırlar.

Bunun en iyi örneğini TOFAŞ ve OYAK-RENAULT şirketleri vermiştir. Tofaş Fabrikasında grev başlayınca Oyak - Renault şirketi «AMAN NE İYİ! RAKİBİMDE GREV VAR. PİYASA BANA KALDI. ŞİMDİ SATIŞIMI ARTTIRIP KÂRIMI ÇOĞALTABİLİRİM.» diye düşünmemiştir. «BUGÜN TOFAŞ'TA GREV YAPILIYOR. YARIN DA BENİM FABRİKAMDA GREV OLABİLİR. TOFAŞ'DA İŞÇİLER BAŞARIYA ULAŞIP ÜCRETLERİNİ ARTTIRIRLARSA AYNI ÜCRET ZAMMINI BENDEN DE İSTERLER.» diyerek sözde rakibi olan Tofaş'ı desteklemek için Lokavt kararı almış, işçilerini kapının önüne koymuştur.

Otomobil fabrikalarında grev ve lokavt başlayıp üretim durunca bu iki fabrika için parça üreten öbür 6 fabrika da hem ürettikleri parçaları satacak başka yer olmadığı için hem de ağa babalarını desteklemek için onlar da lokavt kararı almışlardır.

İŞVERENLER ÖRNEK BİR DAYANIŞMA İÇİNDE

İşveren Sendikaları çevresinde örgütlenen patronlar lokavt uygulamaları ile işçileri

açlığa ve sefalete mahkûm etmekte tereddüt etmemektedirler. 12 Mart'tan sonra grevlerin yapılması önlenir, yani Anayasa ile işçilere sağlanmış olan grev hakkının kullanılması kısıtlanırken lokavtlar alabildiğine artmıştır. Aralık 1972 de Deri-İş kolunda bir fabrikada grev yapılması üzerine 74 fabrikada çalışan 2100 işçiye karşı lokavt ilân eden işverenler bu gün de Bursa'da bir fabrikada yapılan greve karşılık 7 fabrikada çalışan 3367 işçiye karşı lokavt yapmakta tereddüt etmemişlerdir. Ayrıca 400 işçinin çalıştığı Ankara TEPE Mobilya Fabrikası ve 5000 işçinin çalıştığı EREĞLİ DEMİR ÇELİK Fabrikasında da geçtiğimiz günlerde lokavt kararı almışlardır.

12 Mart'tan sonra sadece 112 grev uygulamasına izin verilmiş, diğer grevler çeşitli nedenlerle ertelenmiştir. Gene bu süre içinde binlerce işçi işverenlerin kıyımına uğramış ve sendikal haklarına sahip çıkmak istediklerinde işsiz bırakılmış, açlığın kucağına itilmişlerdir.

LOKAVT BİR HAK MIDIR?

Kapitalist toplumlarda çıkarları birbirine zıt olan modern sosyal sınıflar arasındaki ekonomik mücadelede; işçi sınıfının en güçlü silâhı GREV'dir. Oysa ki LOKAVT işverenlerin ne en güçlü silâhı ne de tek silâhıdır. Hak ve çıkarlarını korumak için grev yapan işçiler sadece üretimi durdurmaktadırlar. Geçici olarak üretimin durması işverenleri açlığa ve sefalete mahkûm etmez. Lokavt ise hem üretimi durduran hem de işçiyi çoluk çocuğu ile birlikte açlığa sefalete mahkûm eden tehlikeli bir silâhtır. Bu nedenle LOKAVT BİR HAK OLAMAZ.

Basından seçmeler

Grev ertelenmeleri

9. Agustos. 1973 Yeniden'den

12 Mart 1971'den bugüne dek işverenlerce ilân edilen lokavt kararlarından bir tanesi bile ertelenmezken Bakanlar Kurulu aynı süre içinde sendikaların karar verdiği 15 grevi ertelemiştir.

Bu arada 9 ilde deprem ve 11 ilde de sıkıyönetim nedeniyle uzun süre grev yasağı uygulanmıştır.

Ertelenen grevler tarih sırasına göre şöyledir:

1 — 18.4.1972: Metal-İş'in MKE işyerindeki grevi 30 gün.

2 — 14.5.1972: DYF-İŞ'in demiryollarındaki grevi 30 gün.

3 — 20.5.1972: Metal-İş'in MKE işyerindeki grevi 60 gün daha.

4 — 3.6.1972: DYF-İŞ'in demiryolları grevi 60 gün daha.

5 — 19.7.1971: Daha önce ertelenen Petrol-İş'in ATAŞ'daki grevinin 60 gün.

6 — 24.10.1971: Ulaş-İş'in Denizcilik Bankası işyerlerindeki grevi 29 gün.

7 — 16.11.1971: Tez-Büro-İş'in Denizcilik Bankası işyerindeki grevi 30 gün.

8 — 21.11.1971: Krom-Çimse-İş'in Konya Sümerbank iş yerindeki grevi 30 gün.

9 — 26.12.1972: Aynı grev 60 gün daha.

10 — 26.12.1972: Tez-Büro-İş'in Merkez Bankasındaki grevi 60 gün daha.

11 — 4.8.1972: Genel-İş'in Kayseri Belediyesindeki grevi 30 gün.

12 — 23.11.1972: Maden-İş Federasyonunun Ereğli ve Garp Linyitleri Kömür İşletmelerindeki grevi 30 gün.

14 — 25.11.1972: Tek-Gıda-İş'in Et-Balık grevi 60 gün daha.

15 — 7.1973: Petrol-İş'in TPAO grevi 30 gün süreyle ve Bakanlar Kurulu kararnameleriyle ertelenmişlerdir.

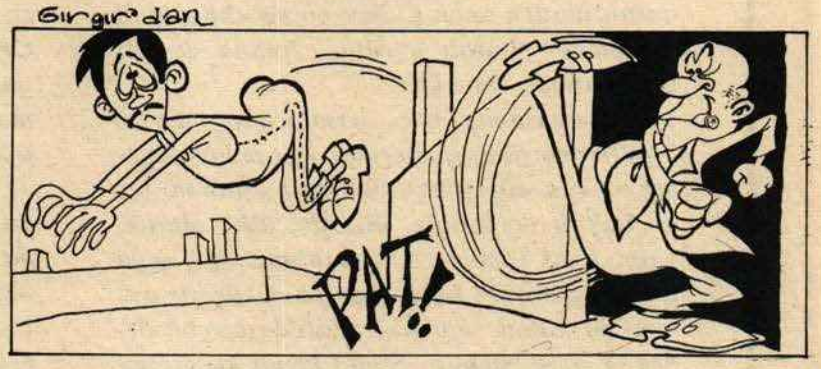

İşverenler Osman'ı transfer etti

Lokavt moda olduktan sonra işverenler, işçileri fabrikadan tekmeyle atma yarışına başlamışlardır. İşveren Abuzuttin Bey, günde iki bin işçiyi şutlayarak yeni bir rekor kıracakken minüsküs olmuştur. İşverenlerimizden Urganzade, saniyede yetmiş işçi lokavtlayarak, sürat rekoru kırarken pabucunu incitmiştir.

Diğer işverenler de, işçileri tekmeyle fabrika dışına atmaktan ayakları yorulmuş ve güzel şut çeken ve çok gol atan bir futbolcu aramışlardır. Sonunda, gol kralı Osman akıllarına gelmiş ve derhal transfer etmişlerdir.

Şimdi fabrikadaki işçiler tek tek Osman'ın önüne gelmekte ve hazır ol vaziyetinde durmaktadır. Osman da işçileri nefis bir vole ile avuta atmaktadır.

Öğrendiğimize göre, Osman bütün fabrika işçilerini şutlayacak, ve çalışan işçi kalmayınca, işverenler Osman'ı lokavtlayacaklardır.

İşçilerin daha kıyak şutlarla fabrikalardan atılması için İşverenspor'a Naim Talu antrenörlük yapmaktadır..

tatlı sert

kim kimi

Kişinin varlığına, hakkına saygılı olunduğu yerde hukuk devletinin bulunduğu ileri sürülür. Kısacası, kim kimi temizlerse kuralının insana aykırı bulunduğu yerde hukuk vardır, bunu sağlayacak devlet vardır. Giderek, çağın gereklerinden çıkan sonuca göre, insana insanca yaşamak hakkının tanındığı yerdedir ki, ancak, hukuk devletinden sözedilebilir. Aksi halde hukuk, birtakım insanların, birtakım insanları kılıfına uydurarak ezmesinin, böylece yaşama hakkı tanımayarak «temizleme»sinin aracı olur. O halde bir ülkede kişi ekmeğe, barınağa, eğitime, sağlık korunmasına ve kişiliğinin gerektirdiği garantilere muhtaç, daha doğrusu bu garantilerden uzak bulunuyorsa «kim kimi temizlerse» kuralı yürüyor, hukuk devleti bulunmuyor demektir.

Anayasamız, bazı yasalarımız, devlet örgütlenmesinin gösterdiği kurumlar, siyasilerimizin söylevleri dikkate alınırsa biz de hukuk devletiyiz. Biz de, ülke olarak, «kim kimi temizlerse» kuralının dar veya geniş anlamının karşısındayız. Gelişmiş anlamıyla hukuk devletine Batı'da birçok örnekler gösterilebilir. Şimdi kendi kendimizden biraz şüphe ederek «Bizde ne tür bir hukuk devleti vardır?» diye sorarak, hem şüphelerimizi dağıtalım, hem de kısa da olsa bu konuda genel bir araştırma yapalım.

HUKUK DEVLETİNDE SİYASİLER İSTİFA EDER Mİ?

Geçen günlerde bizim devlet yöneten siyasilerimizin ve gayrisiyasilerimizin pek hayranı oldukları Amerika'da yapılan seçimlere hile karıştırıldı diye Başkan ve çevresinden oluşan iktidar bir güzel sallandı, durdu. Kilit noktalarındaki siyasiler istifa ettiler. Başkan kamuoyunu yatıştırmak ve alıştırmak için öyle güç harcadı ki, sonunda hastahanelik oldu da, birkaç gün önce taburcu edildi hastahaneden. Üstelik isnat bize göre pek ucuz: Rakip partinin telefonları dinlenmiş... Gördünüz mü, bizde resmen alışkanlık, üstelik doğal alışkanlık olan şey onlarda iktidarın neredeyse yıkılmasının nedeni oluveriyor.

Almanya'da, İngiltere'de adına siyasi skandal denilen olaylar yine geçtiğimiz aylarda oldu ve siyasiler istifa ettiler. Adamlar bununla da kalmayıp, azıcık başarısız oldular mı, basıyorlar istifayı, üstelik gereğinde politikaya bile veda ediyorlar.

Şimdi biz de hukuk devleti olduğumuza göre aynı yolun işlemesi gerekmez mi? Örneğin iktidardan indirilmşi olan bir büyük partimizin başkanı sanki olayların olmasında hiç suçu günahı yokmuş, yunmuş-yıkanmış gibi basıyor nutukları bugünlerde rejim ve özellikle cumhuriyet konusunda. Hiç belli olmaz, birkaç ay sonra iktidar da olabilir. Şimdi, böylesine adı çevresinde söz edilmiş, günahlara itilmiş bir siyasinin hukuk devleti anlayışında istifa edip, siyaseti bile bırakması gerekmez mi? Yok canım bizimkiler arsızlıktan değil, sorumluluk duygusu taşıdıklarından çekilmezler. Demek oluyor ki, bizim hukuk devletimiz sorumluluk (!) temeline dayalıdır ve Batı'dan bu yönüyle ayrılır...

HUKUK DEVLETİNDE MUHBİRE SAYGI GEREKİR Mİ?

Bir üniversitenin rektörü sıfatını taşıyan bir bilim adamı (!) öğrencilerinin çıkarttığı (HOMONGOLOS) adlı derginin solcu olduğunu ileri sürdü geçenlerde, savcılığa ihbarda bulundu, ne varki savcılık takipsizlik kararı verdi. Bu saygıdeğer muhbir rektöre göre

temizlerse

(Homongolos) kelimesinin sonundaki «los» hecesini ters çevirirseniz «sol» olduğundan, dergi solculuk propagandası yapmaktadır. Ne varki savcılık sayın muhbir rektörün memleketseverliğini anlayamadığından ihbarına önem vermeyerek takipsizlik kararını basmıştır. Basınımızda genişçe yer aldı, yankılandı olay, ama rektörümüz istifa etmeyerek öğrencilerinin yüzüne vicdan rahatlığıyla bakıp görevine devam ediyor. Şimdi hukuk devletiyle rektörün bu eylemi bağdaşır mı? Muhbirlik, devletin korunması ve devamı için doğal bir görev (!) olabileceğinden neden bağdaşmasın yani. Ayrıca bu kafa için nice ihbar nedenleri var. Örneğin bütün konsoloslar sıkı dursunlar, çünkü bu kelime de tam rektörün tarifine uyuyor. Konsolos... Sonu «los»la bitiyor ya...

HUKUK DEVLETİ İKTİSAT İLMİYLE İLGİLENİR Mİ?

Temmuz ayındayız. Domates, patlıcan, biber, fasulya gibi sebzeler, şeftali, karpuz gibi meyveler ateş pahası. Ekmeğin gramı daha geçenlerde kırpıldı. Fiyatlar alabildiğine yükseliyor, para da alabildiğine değer yitiriyor. Şu Unkapanı ile Eminönü arasında trafiği alt-üst eden Sebze Halindeki fiyatlarla manav ve benzeri yerlerdeki fiyatlar arasında neredeyse birbuçuk misli fark var. Bunları üreten, yani yetiştirenlerden alış fiyatlarına bir de bakarsanız, ağzınız açık kalıp, nabzınız yavaş vurabilir. Şimdi iktisadi düzenimizi şöyle tanımlıyabilir miyiz: Vatandaşın kazık atma ve yeme özgürlüğünün tam bulunduğu serbest iktisat düzeni... İktisat ilmi, hukuk ilminden ayrı, dolayısıyla hukuk devletiyle ilgili bulunmadığından, demek ki bu iktisadi sakatlığın hukuk devletimizi etkiliyen bir yönü olmamak gerekir. O halde iktisadi açıdan bakınca ve yazdığımız gibi savununca kurtardık gittik bizdeki hukuk devletini, ne dersiniz?...

HUKUK DEVLETİ FİKİRLE UĞRAŞIR MI?

Bildiğiniz gibi azgelişmiş bir ülke olduğumuzdan hızla kalkınmak zorundayız. Kapitalist çevrelerin iktisatçıları kalkınmayı, pastanın büyütülmesine benzetiyorlar. Pasta büyüyecek ki, bölüşüm olanağı olsun yani. Bakıyoruz pasta büyümekte, ancak pay alanlar değişmemekte, demeyin. Daha vakit var çünkü, pasta tam büyüsün, pastaya sahip çıkan, pastayı biz yaptık diye böbürlenen sermayedarlar daha iyi örgütlensinler bu kerre, bakalım eski payı da verecekler mi? diye bir şüpheniz de olmasın. Öncelikle memleketin kalkınması sözkonusu olduğundan bu ve buna benzer düşünceler gelmesin aklınıza ve sakın ola ki, yazmayın da. Hernekadar ta 1789'da kralı deviren sermayedarlar İnsan Hakları Bildirisi'ne düşünce ve düşünceyi yayma örgürlüğünü koydularsa da, gelişmemiş ülkelerde bunu şartlara göre (!) farklı anlamak gerekir. Yani memleketin sermayedarlar tarafından sermayedarlar için kalkınması doğal bir olaydır, sistemin getirdiği iktisadi ve hukuki bir sonuçtur, düzeni bozucu düşünce ve yazılara da yer olmamak gerekir. Demek ki, düzeni eleştirmek, daha insanca bir düzenin kurulmasını istemek, kalkınmayı engellemek olacağından ve de yeni fikre gerek bulunmadığından hukuk devleti eski fikri benimser, yeni fikirleri benzetir benzeteceği kadar ve de doğal bir eylemdir bu.

Buyrun hukuk devletimizi ve de önümüzdeki seçimlerde özgürce kullanın; emrinizdedir...

Abdullah Sert

BASTIR PARAYI MÜHENDİS, BASTIR PARAYI DOKTOR OL!

Geçen ay bozuk düzenin yeni bir adaletsizliği daha belgelendi. Hem öyle bir belgelendi ki artık yalanlanacak tarafı yok bu işin. Yöneticiler ve sorumlular olayı bir kaç kişinin soysuzluğuna bağlayıp kapattılar. Fakat bu, biz işçilerin gözünde bozuk düzenden fışkıran bir yeni adaletsizlik olarak yer alacaktır. Olay üniversite giriş sınavları sırasında patlak verdi. Cumhuriyet gazetesi her yıl binlerce öğrencinin girdiği sınavın sorularının satıldığını ispatladı. Zaten sınav sorularının daha önceden satıldığı bir kaç yıldır söylenmekteydi. Hatta geçen yıl olay meclise de getirilmiş fakat konu üzerinde soruşturma bile açılmamıştı. Böylelikle zaten adaletsiz olan giriş sınavları büsbütün adaletsiz bir nitelik kazandı. Aslında adaletsizliğin kaynağı bozuk düzen ve onun bozuk eğitim sistemidir. Çünkü bozuk düzeni sürdürmekte olanlar her gün bir yenisi ispatlanan adaletsizliklere bile bile göz yummaktadırlar.

YENİ BİR SOYGUN ALANI

Üç-dört yıldır ülkemizde yeni bir vurgun sahası açıldı. 1-2 yılda milyoner olmak ancak bir vurgun sahasında iş yapmakla mümkündür. İşte, Keban Barajı ve Boğaz Köprüsü yapılırken arsa vurgunundan pay alamıyanlar, zeytin yağına makina yağı, üzüme koyun boku karıştırıp dışarıya ihraç edemiyenler, işçiyi düşük ücretle çalıştırıp, vergi kaçırarak korkunç kârlar elde edemiyenler özel dersaneler açmaya başladılar. Ve böylelikle yeni bir vurgun sahası doğdu.

Sözüm ona bu dersaneler liseyi bitiren öğrencileri üniversite sınavlarına hazırlamak gibi erdemli bir görevi yerine getiriyorlar. Buna karşılık olarak da 3-5 bin arasında değişen bir para alıyorlar. Yapılan açıklamalara göre 17 dersanenin bu yılki net kazancı 6 milyon lirayı geçmiştir. Oysa öğrencilere ders yerine, yapılan sınavla ilgili hileler öğretilmektedir. Bu yolla da gençler daha hayata atılmadan hileye, dalavereye alıştırılmakta «başarıya giden yolda her şey mubah» felsefesiyle genç beyinler şartlandırılmaktadır. Üniversite sınavına girecek olan bir öğrenci; ilk okulda 5, ortada 3, lisede 3 olmak üzere 11 sene okur. Oysa giriş imtihanlarına bir kaç ay kala bu dersaneler üniversiteye girmeyi garanti ederek kendilerine müşteri toplarlar.

11 sene okuyarak kazanılamıyan bilgi bir kaç ay içinde mi öğrenilecek? Boyacı küpü gibi daldırıp çıkaracaksın. Alacaksın elinden beş bin lirasını. Bir yerlerden ilham gelecek ve öğrenci bir fakülteye girecek kadar puan almış olacak. Bir yutturmacadır bu. Başarısız bir öğrencinin üniversiteye girecek kadar bilgi edinmesinin 2-3 ayda olmayacağını herkes bilmektedir. Fakat böyle soygun yuvalarının açılmasına bilerek izin verilmektedir. Çünkü devleti ele geçiren sermaye iktidarlarının işine böyle gelmektedir. Çünkü onlar devletin olanaklarını halk için kullanacakları yerde sermayenin hizmetine sunmuşlardır.

YOKSULA OKUMA HAKKI YOK.

Devlet halktan aldığı vergilerle halkın bir kısım ihtiyaçlarını giderir. Bunlardan biri de eğitim ve öğretim ihtiyaçlarıdır. **Anayasanın 51. maddesi «HALKIN ÖĞRETİM VE EĞİTİM İHTİYAÇLARINI GİDERME DEVLETİN BAŞTA GELEN GÖREVLERİNDENDİR»** der. Anayasa böyle der ya yapılanlar bunun tamamen tersidir. Eğitim ihtiyaçları bütünüyle halkın omuzuna yüklenmiştir. 6 yaşından yukarı nüfusumuzun

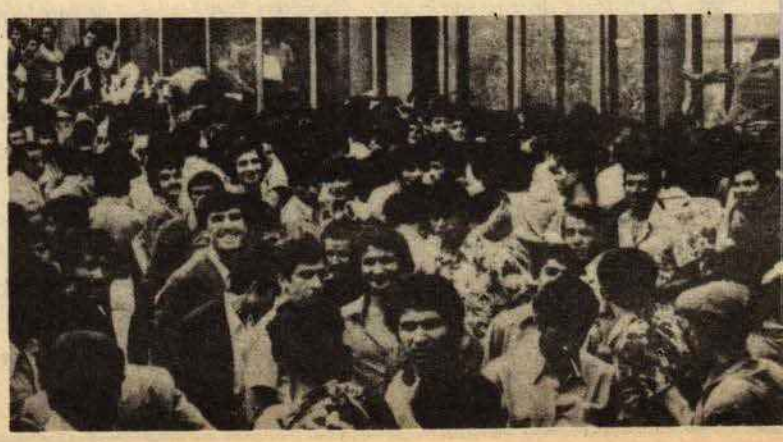

Resimde üniversite sınavlarına girmek için kapıda bekleyen gençler görülüyor.

yüzde 60'ının okuma yazma bilmediği ülkemizde işçiler için çocuk okutmak büyük bir yüktür. Asgari ücretler hesaplanırken bir işçinin çocuklarının eğitim masrafları hiç göz önünde tutulmaz.

PARAYI VEREN DÜDÜĞÜ ÇALAR HÜRRİYETİ

Zaten devletin işçi semtlerinde ve Anadolu'nun küçük şehirlerinde açtığı okullarda 70-80 öğrenci bir sınıfa doldurulur. Derslerin çoğu ya boş geçer yahutta öğretmen olmayan kişilerin yönetimine bırakılır. Bu şartlar altında yoksul çocukları liseyi bitirse bile, bunların binde biri üniversiteye girebilmektedir. Çünkü bir işçinin çocuğunu test hileleri öğrenmesi için özel dersaneye gönderecek parası yoktur. Sermaye yanlısı AP ve CGP'nin son çıkardığı kanunla da yoksul çocuklarının eğitimini tamamlama hakkı bütünüyle ortadan kaldırılmıştır. Yüksek öğrenimin paralı olması ve üniversiteye giren her öğrenciden 3 bin lira alınması kabul edilmiştir. Ülkemizde en yüksek ücreti alan bir işçinin bile bu parayı veremiyeceği açıktır. Geçim sıkıntısı içinde kıvranan işçilerin çocuklarını üniversiteye gönderme hakları bilerek ellerinden alınmıştır. Anayasanın yukarda söylediğimiz maddesine aykırı bir durumdur bu. Fakat devletin olanaklarını sermayenin yararına sunan iktidarlar eğitim ihtiyaçlarını gidermekten kaçınmaktadır. Halktan alınan vergilei belli bir azınlığın çıkarları için kullanılır. Giderleri devlet karşılıyamıyor diye yüksek okulda okumak paraya bağlanır. Kereste tüccarlarına özel dersane, özel okul açma hakkı tanınır. Sonra da kalkıp «memlekette okuma hürriyeti vardır. İsteyen herkes okuyabilir» diye nutuk çekilir. Bu fırsat, eşitliği olmayan bir hürriyettir. Bunun adına okuma hürriyeti denmez. Bunun adına parayı veren düdüğü öttürür, kılıfı hazırlayan minareyi çalar hürriyeti denir. Ve bu soyut, hürriyet vardır lâflarından işçi sınıfının midesi bulanmaktadır artık.

Üniversitede okumak paraya bağlandı. Resimde okumak isteyen yoksul çocuklar amelelik yaparak para biriktirmeye çalışıyorlar.

OLAY ÖRTBAS EDİLDİ

Yazıya bozuk düzenin meyvesi bir adaletsizlik örneği daha ispatlandı diye başladık. Fakat uzadı yazımız. Dil hep çürümüş dişi karıştırırmış. Çürümüş ve işçilerden yana olmayan eğitim sisteminden söz etmeden geçemedik. Aslında özel dersaneler adı altında piyasaya sürülen yeni soygun araçlarından söz ediyorduk. Özel dersaneler bu yıl soysuzca bir işi de gündeme aldılar. Sınav sorularını önceden ele geçirip satmaya başladılar. Cumhuriyet gazetesinin ortaya çıkardığı olayda Mayataş adlı özel bir dersanenin soruları sattığı ileri sürüldü. Yakalanan öğrenciler soruları bu dersaneden 10 bin liraya satın aldıklarını söylediler. Zaten bu dersane imtihanlara bir ay kala radyo ve gazetelerde verdiği ilânlarla üniversiteye girmeyi garanti ediyordu. Bir ay içinde üniversiteye girmeyi nasıl garanti ettiği sorumlularca hiç araştırılmadı. Oysa dersanenin soruları sattığını Mısırdaki sağır sultan bile duymuştu. Sonunda olay bu dersaneden hiç söz edilmeden kapatıldı. Bütün suç soruların basıldığı matbaada çalışan bir işçiye ve soruları ondan satın alan bir kaç kişiye bağlandı.

MİLLET VEKİLİ ORTAK

Olayın bu dersaneden hiç söz edilmeden kapatılmasının altında belki de başka nedenler vardır. Gazetelerin açıkladığına göre dersanenin ortaklarından biri de milletvekilidir. Üniversitelerin paralı olmasını kanunlaştıran ve özel dersanelerin açılmasına için veren partidendir bu milletvekili. Dersanenin ortağı ve AP milletvekili Hasan Güngör sorulan bir soruya «Evet dersanenin ortağıyım fakat hiç bir şeyden haberim yok» demiştir. Olacak iş midir bu? Dersanenin elde ettiği kârdan ortak olarak payını alacaksın, fakat bu kârın nasıl elde edildiğinden haberin olmayacak. Ortağı olduğu dersanenin soruları sattığı, sayın milletvekilinin kulağına gitmemiş midir? Belki de gitmiştir ama seçim zamanı fırsat eşitliği, okuma hürriyeti diye nutuk atmaktan vakit bulamamıştır işin aslını araştırmaya.

Evet olay örtbas edilmiş, imtihanın yenilenmesi için hazırlıklara başlanmıştır. Bir kaç ay geçmeden ortaya çıkacak olan yeni bir adaletsizlik belki de bunu unutturacaktır. Böyle sürüp gidecek midir bu? Okuma özgürlüğümüzü elimizden alan, eğitimi bir ticaret alanı haline getiren bu düzen sürüp gidecek midir?

«TÜRKİYE YOKLAR ÜLKESİ DEĞİLDİR»

«Türkiyeyi sanki ekonomisi perişanlığa düsmüş bir ülke olarak tanıtmak isteyen yazı ve haberlerden» yakınan Bakan, «Kederde ve kıvançta ortak olduğumuz güzel yurdumuzun ufkunu karartmaya, onı bir yoklar ülkesi halinde tanıtmaya kimsenin hakkı olmamalıdır» şeklinde konuşmuştur.

Ticaret Bakanı Ahmet Türkel'in 29.7.1973 günü temel atma töreninde yaptığı konuşmayı veren gazete haberi.

TİCARET BA

"Türkiye yol

EVET SAYIN BA

Ancak Türkiye'd

İKİ KİLO PİRİNÇ ALMAK İÇİN GECE YARISI KUYRUĞA GİRENLER VARDIR!...

HASTA YATAĞINA AYAKLARINDAN ZİNCİRLENEN GAZETECİLER VARDIR!

İŞ KAZALARINDA ÖLEN BİNLERCE İŞÇİ VARDIR!...

Kartal'ın Soğanlı köyünde hazineye ait arazide yapılan

Gecekonduları, üzerlerine kamyon sürerek yıktılar!

BİR KOVA SU İÇİN ÖLENLER VARDIR!...

Bir kova su için cinayet işlendi

URFA, THA

Urfa'nın Suruç ilçesine bağlı Hurşitpınar köyünde, üç şahıs, bir kova su yüzünden cinayet işlemişlerdir.

Sabri Özdemir, Ali Bozkuş ve Kavas Buyruk adlı şahıslar, kavgaya tutuştukları Halil Bilginç'i öldürdükten sonra kaçmışlardır.

İŞ BULMAK İÇİN YURDUN DIŞINA GİDEN İŞÇİLER VARDIR!...

KANI AHMET TÜRKEL:
klar ülkesi degildir.„ dedi
AKAN ÇOK HAKLI
e:

Bu ay baş vuran 110 bin
885 kişiye iş bulunamadı

3.5 MİLYON İŞSİZ VAR!

Ha gayret az kaldı
23 YIL SONRA İŞSİZ ADAM KALMAYACAK

İşsizlik gi... tüne büyüyor. İş ... İşçi Bulma Kurumu ... da işsizlere iş bul... made acil hale gel... Bu ay içinde vuru... baş vuruşu da iş ... mak isteyenlerden... bin 885 kişi aç... kaldı. Bunun 69 ... 885'in erkek, 31 ... 29'u kadındır. ... Türkiye'de çal... gan nüfusun yüzde ... işsizdir. Çalışan nü... fus, yıldan, yıla ... lar ve saatlerin de... ğında tatsızlıklar ... Çalışan nüfus yü... milyon olarak tah... nin edildiğine göre, ... bunun yüzde 10'i yani ... iş bulur nüfusun ... san işsizdir. Avrupa ... nun işsizi bol. Ülke... Yugoslavya'da bile ... çalışan nüfusun yüz... de 8'i işsizdir. ...

İşverenler örgütlenmeyi baltalıyor

Lastik-İş'e girdikleri için 20 işçi işten çıkarıldı

Topkapı'daki Doğu Türkistanlılar Şirketine ait fabrikada, bir süre önce başlayan örgütlenme çalışmaları tamamlanmış ve fabrikadaki yirmi işçi Lastik -İş Sendikasına üye olmuşlardır. Ancak işveren, yetki alındıktan sonra yapılan toplu sözleşme görüş... sonuçlanmamışlar, kısa... lokavt... çiler arasında tepkilere yol açtığı ileri sürülmektedir.
OK - KOLLEKTİF ŞİRKETİ İŞÇİLERİ LASTİK - İŞ'E KATILDI
Dolapdere'de kurulu Ok Kollektif Şirketine ait fabrikada çalışmak... de Lastik-İş'e...

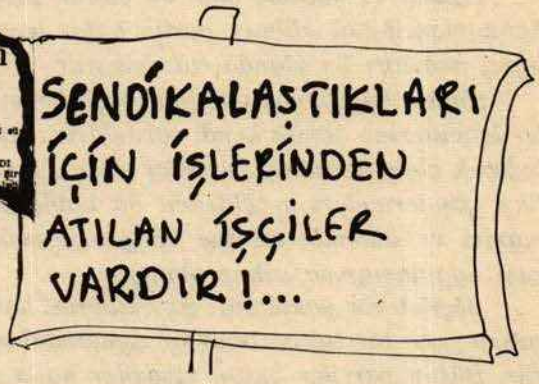

VE BUNA BENZER
DAHA NİCE "VARLAR"
VARDIR...

taban

HALKI KİMLER TEMSİL EDEBİLİR?

HALK: Aynı ülkede oturan ve ortak menfaatlerle birbirine bağlı, aynı koşullar altında yaşamaya çalışan kişilerin tümüdür.

Halkımızın yüzde 90 ını işçi, köylü, küçük esnaf ve dar gelirliler teşkil etmektedir.

Yıllardır kendi sorunları ile başbaşa bırakılmış olan bu büyük kitle kendisine ve sorunlarına yabancı olan küçük bir kitle tarafından temsil edilegelmiştir. Her fırsatta iktidara gelmeyi başarmış olan bu azınlık, çoğunluğu hor görmüş, sindirmiş ve hatta korkutmuştur. Normal bir eğitimden dahi yararlanamayan halkın bu büyük kısmının aldatılması, kandırılması kolay olmuş ve günümüze dek bu kitle adına, yararına çıkarılan yasalar yapılan reformlar kuşa çevrilmiştir.

Yoksul ve muhtaç olan bu büyük kitle her zaman ihmal edilmiş, geriye kalan azınlığın çıkarları ön planda tutulmuştur.

Halkın büyük çoğunluğunu teşkil edenler kendilerine dönük kendi sorunlarını halledecek olan kimseleri temsilci olarak Meclis'e göndermeleri gerekirken bu böyle olmamış ve ülkemiz tersine işleyen demokrasi uygulamasına sahne olmuştur.

Seçimlerin yaklaştığı şu günlerde halk adına yine bir takım oyunlar oynanmaktadır. Bütün partiler bütün siyasiler halktan yana görünmek için birbirleriyle yarış etmekte, tutmayacakları vaatlerde bulunmaktadırlar. Halkın dışındaki bu kimselere halk artık inanmamaktadır. Çünkü halkın yanında olmak demek halkla kaynaşmak, bütünleşmek demektir.

Halka yarar sağlamak için halkın içinden olmak, halkın içinden gelmek gerekir. Bu çevrenin dışından gelenleri halk elinin tersiyle itip ilgi göstermeyince «Halk bizi anlamadı, anlamıyor» diyerek halkı suçlamaktadırlar. En ucuz, en kolay, en kaçak savunmadır bu.

Bir kilo pirinç için akşamdan sabaha kadar kuyrukta sıra bekleyen, susuzluktan yanan çoluğuna çocuğuna bir yudum su içirmek için günlerce su tankeri gözliyen, elektriksiz, susuz her türlü sıhhi kontrolden uzak yeraltındaki mağaralarda ve gecekondularda oturan, okulsuz, hastanesiz, doktorsuz, ebesiz kentlerde yaşayan, parası olmadığı için çocuklarını okutamayan, iş diye fabrika kapılarında sabahlayan geçim derdi için yabancı ülkelere akın eden, hayat pahalılığından inim inim inleyen bu halka bu güne kadar ne verildi, ne yapıldı?

Halkla olmak için onun dışında değil, onun içinde olmak gerek. Yanında mısın bunu her türlü davranışınla kanıtlayacaksın. Sözünle, eyleminle ondan yana olduğunu yıllarca uğraşarak didinerek koyacaksın ortaya. Yoksa sadece «Ben senden yanayım» demeyi bu halk yutmuyor artık.

Bu gün ülkemizde köylü ilkel sapanı, ağa en lüks otomobili sürer, en lüks Avrupa mallarını tüketenlerle çarıklarını ömür boyu sürükleyenler aynı toplumun insanlarıdır. Bu da halkın meselelerine sahip çıkmamasından seçimlerde oyunu egemen sınıfların adaylarına vermesinden ileri gelmektedir.

İşçi, köylü, küçük esnaf ve dar gelirliler örgütlenerek meselelerine sahip çıktıkları an bu düzen değişecektir.

Ülkemizde işçi sınıfı ve yoksul halkın sorunları, çıkarları bir bütündür. Halk ancak kendi gerçek temsilcilerinin iktidara gelmesi ile hor görülüp itilip kakılmaktan ve yoksulluktan kurtulacaktır.

EROL YALÇIN

610 BİN LİRAYA OTOMOBİL ALAN İŞADAMI İKİ YILDIR ZARAR EDİYORMUŞ !..

19.7.1973 tarihli Günaydın gazetesinde haberin verildiğini gösteren resim.

Çocuklarını sevmeyen ana baba yoktur yeryüzünde. Çocuklarımızı mutlu etmek isteriz. Başarılarını ödüllendirir, yeni başarılar kazanmaları için teşvik ederiz. Herkes bütçesine göre bir şeyler almak ister çocuğuna. Sınıfını geçti diye kol saati, futbol topu alınır. Herkes çocuklarının istediği herşeyi almak ister. Ama, alın teri kol emeği ile kazanılan parayla. Kimsenin hakkını çalıp çırpmadan. Çocuğa alınan bir hediye onu ne denli sevindirirse, namuslu bir babayı da o kadar mutlu kılar.

610 bin liraya otomobil

17 Temmuz 1973 tarihli Günaydın gazetesinde sınıfını geçtiği için kızını mükâfatlandıran bir babanın ve aldığı hediyenin resmi vardı. Habere göre; Hüseyin Taşdelenler adlı iş adamı sınıfını geçen kızı Nurcan'a Türkiye'nin en pahalı arabasını almıştı. 610 bin lira değerindeki arabanın bir eşi daha yoktu Türkiye'de. Sipariş üzerine, özel olarak imal edilen Lincoln Continental marka lüks otomobil saatte 210 kilometre hız yapabilir, 460 beygir gücünde bir motora sahip, ve herşeyi otomatikmiş. Lâstikleri patladığı zaman içindeki bir maddeyle kendi kendine yamanırmış.

Herşey güzel hoş. Kim sahip olmak istemez böyle bir arabaya. Saatte 210 kilometre hızla gideceksin. Lâstiklerin patlama korkusu da yok. Saçların dalgalanacak rüzgârda. Herkes sana imrenerek bakacak. Yalnız haberin bulunduğu sayfanın sağ köşesinde iş adamı Hüseyin Taşdelenler hakkında kısa bir haber yer alıyordu. Kızına sınıfını geçtiği için 610 bin liraya lüks bir otomobil hediye eden iş adamı iki yıldır zarar gösterip bir kuruş vergi ödememişti. Gözlerinde amerikan tipi gözlükler, gerdanını telefon ahizesiyle örtüp, göbeğini içeri çekerek kasıntıyla poz veren işadamının resminin altında «Şimdiye kadar altı araba eskittiği» yazılıydı.

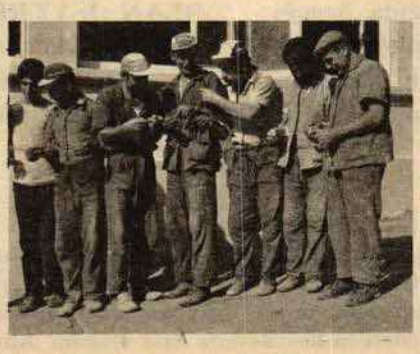

540 liralık mesai yapıp, 590 lira vergi ödeyen Merbolin işçileri.

Kimya-İş gazetesinin geçen ayki sayısında da şöyle bir haber yer alıyordu: «Merbolin Boya fabrikasında çalışan işçiler vergi adaletsizliğinden yakındılar.» Kimya-İş gazetesi: 509 liralık fazla mesai yapıp, 590 lira gelir vergisi ödeyen, 535 lira verginin üzerine 49 lira da mali denge vergisi ödemek zorunda olan ve brüt maaşından 801 lira vergi kesilen işçilerden söz ediyordu.

Bu haber bize 25 lira asgari ücretle çalışıp, hiç eksiksiz vergisini de veren, fakat çocuğunun delinen ayakkabısını yeniliyemediği için gecelerini kâbuslarla geçiren babayı düşündürdü. Bir yanda hiç vergi ödemeyip 610 bin liraya otomobil alanlar, diğer yanda 509 liralık fazla mesai yapıp 590 lira gelir vergisi ödeyenler. Ülkemizde çalışanların en çok vergi ödedikleri, iş adamlarının ise vergi kaçırdıkları herkesçe bilinmektedir. Ama bunun önüne bir türlü geçilmez. Çünkü iktidarı ellerinde tutanlar sermayeden yanadırlar.

TÜM İŞÇİLERİ İLE TEK TEK DAVALI OLAN İŞVERENLERİ, İŞVEREN SENDİKASI KURTARAMAYACAKTIR

Türkiye Tekstil Sanayii İşverenleri Sendikası ile 31 Ocak 1971 günü yaptığımız toplu sözleşmenin:

— Pazar günü çalışanlara hafta ortasında bir gün ücretli izin verilmezse bir gündelik daha verilmesine ilişkin 23. maddesinin,

— Fazla mesai yapan üyelere yemek verilmesine ilişkin 40/F maddesinin,

— Üyelere yılda bir çift Beykoz ayakkabı verilmesine ilişkin 45. maddesinin,

— Üyelerin taşınmasına ilişkin 47. maddesinin,

— İşten ayrılanlara çalıştıkları oranda ikramiye verilmesine ilişkin 49. maddesinin; İşveren Sendikasının önerisi uyarınca uygulanmaması nedeniyle taraflar arasında çıkan uyuşmazlık Özel Hakem'e götürülmüştü.

Özel Hakem Kurulu'nun üyelerimiz yararına verdiği karara karşı Yargıtay'a başvuran İşveren Sendikası'nın itirazı reddedilerek Özel Hakem kararının onaylandığını önceki yazılarımızda duyurmuştuk.

Karar İşveren Sendikası ve sözleşme kapsamına giren işyerlerine mahkeme aracılığı ile gönderilmiştir. Bu kararı uygulama zorunda olup olmadıklarını soran işverenlere, İşverenler Sendikası'nın verdiği olumsuz cevap hayretle karşılanmıştır.

Görüştüğümüz bir çok işveren; «Biz İşveren Sendikasına bağlıyız. O ne derse onu yaparız. O ise uygulamamamızı söylemektedir.» demişlerdir.

Bunun üzerine İşverenlere aşağıda örneği görülen yazı gönderilmiştir. İşverenlerden ses çıkmayınca, hak sahibi üyelerimizin alacaklarının tahsili için konu Hukuk Büromuza iletilmiştir. Şimdi yapılacak iş her üyemizin alacağını hesaplatarak mahkemece tespit ettirmek ve icra yoluyla tahsil etmektir.

Bu işleme başvurmak zorunda kalmamız yıllardan beri yılan hikâyesine dönen konulara çözüm bulmamızı biraz daha geciktirecektir. Fakat bunun suçunu Sendika'da değil yürürlükteki hukuk düzeninin bozukluğunda ve İşveren Sendikası'nın inatçı tutumunda aramak gerekir.

Ne varki, bir süre daha beklemek zorunda kalacak olan üyelerimizin haklarını önünde sonunda vermek zorunda kalacak olan işverenler bundan çok zararlı çıkacaklardır.

İŞVERENLER SENDİKASI'NIN BİLMESİNİ İSTERİZ Kİ: İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ OLAĞANÜSTÜ KOŞULLARDAN YARARLANARAK ÜYELERİMİZİN HAKLARINI KISMAĞA DÖNÜK BU ÇABALAR BOŞUNADIR. KESİN YARGI KARARLARINI UYGULATMAMAKLA KENDİ ÜYELERİNE ÇOK YÖNLÜ ZARARLAR VERECEKLERDİR. ER GEÇ ALACAĞIMIZ HAKLARA EK BAŞKA MASRAFLAR DA ÖDEMEK ZORUNDA KALACAK OLAN İŞVERENLER, SENDİKALARINI KUTLAMAYACAKLARDIR.

TEKSTİL OLARAK BU HAKLARIN ALINMASI İÇİN HER TÜRLÜ YASAL HAKLARIMIZI KULLANACAĞIZ. ÜYELERİMİZE KARŞI OYNANAN HER OYUNU BOZACAĞIZ.

HER İŞÇİSİ İLE TEK TEK DAVALI OLAN İŞVERENLERİ, İŞVERENLER SENDİKASI KURTARAMAYACAKTIR.

DOSTLARIMIZ DA DÜŞMANLARIMIZ DA BUNU BÖYLE BİLSİNLER.

Fabrika Müdürlüğüne

İlgi; 26/Haziran/1973 gün ve 4/687 sayılı yazımıza ek;

31/Ocak/1971 günü üyesi bulunduğunuz Türkiye Tekstil Sanayii İşverenleri Sendikası ile Sendikamız arasında aktedilen toplu iş sözleşmesi ile 22/Mart/1973 günü aktedilen ve yürürlükteki sözleşmede de bulunan 23, 40, 45, 47 ve 49. maddelerinin yorumu ile uygulanmaması nedeniyle çıkan uyuşmazlıklara ilişkin yukarıda belirtilen yazımız ekinde gönderilen kesinleşmiş özel Hakem Kurulu kararına işyerinizce uyulmadığı anlaşılmıştır.

➡

Genel Başkan Vekilimiz Sabri Tığlı Kastamonu'dan CHP adayı olarak seçimlere katılacak

Öğrendiğimize göre Sendikamız Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı Kastamonu ilinin CHP listesinden milletvekilliğine adaylığını koymuştur. Bu konuda bilgisine başvurduğumuz Sabri Tığlı şunları söylemiştir:

«Uzun yıllar sendikacılık hayatımda edindiğim dostlarım ve işçi arkadaşlarım aday olmam için bana içten telkinlerde bulunmuşlardır. Bu arkadaşlarım bana: «Sen aday ol, senin muvaffak olman ve seçilebilmen için bizler gücümüz nispetinde maddi manevi yardımcı olmaya çalışacağız.» demişler ve aralarında komiteler kurarak seçim masraflarıma katkıda bulunmak amacıyla para toplamaya başlamışlardır. İsviçre'de, İsveç'de, Hollanda'da, Avusturya'da, Almanya'da ve Berlin'de bu organizasyonlar yapılmakta ve para toplama çalışmaları devam etmektedir. Bu konudaki çalışmalarda Abana'lı ve Kastamonu'lu işçiler önde gelmektedir.

Bu yoldan gelecek yardımların maddi gücünden çok manevi gücüne inanıyorum. Girdiğim mücadelede bu bana büyük güç vermektedir. Tüm arkadaşlarıma ve dostlarıma teşekkür ederim. Başarım onların olacaktır».

Genel Başkan Vekilimiz Sabri Tığlı'ya bu çabalarında başarılar dileriz.

İşyerinde çalışma barışını sağlamak amacı ile aktedilen toplu iş sözleşmesinin, kesinleşmiş yargı kararına rağmen uygulanmaması işyerinizin bu amaçtan saptığını kanıtlar ki; bundan doğacak kargaşalık ve huzursuzlukların sorumluluğunu yüklenmiş olursunuz. Bu kararın uygulanmaması nedeniyle yasal haklarımızı kullanmadan önce son bir uyarıda daha bulunmayı uygun bulduk.

Yazımızın alındığı günden başlayarak kararın uygulanacağının üyelerimize ve sendikamıza duyurulacağını ümit ediyoruz.

Aksi halde, bu haksızlığın yaratacağı küskünlükten göreceğiniz büyük zararların yanısıra biryandan her üyemizin birikmiş alacakları için icra yollarına başvurmak ve 275 sayılı yasanın 19/2 maddesi uyarınca işyerinizde grev yapmak zorunluluğunda kalacağız.

Bilgi ve gereğine emir ve müsaadelerinizi dileriz.

Gereği için Fabrika müdürlüklerine, bilgi için Sendika temsilciliklerine yazılmıştır.

ISTANBUL FESTIVAL 1973

VUR PATLASIN ÇAL OYNASIN

- İstanbul Festivali, Türkiye'nin en güçlü kapitalistleri ve devlet işbirliği ile gerçekleşti.
- Festival için Almanya'dan özel piyano getirtildi.
- Menuhin'in iki konseri için yüzellibin lira ödendi.

FESTİVAL NE DEMEK?

Duydunuz mu? Geçtiğimiz günlerde İstanbul göğünde dolaşan bazı sesleri duydunuz mu? Davulun, kemanın, insanın, kahkahaların, mutluluğun sesini duydunuz mu? Evet duymadınız. Çünkü patronların eğlenmek için çıkardıkları bazı sesleri, işçi sınıfının duyabileceğini hiç sanmıyoruz. Çünkü her sınıfın kendine göre bir sesi vardır. Çünkü her ses bir mücadele aracıdır.

Şimdi biz de sözü eveleyip gevelemeden, ne diyeceksek hemen diyelim. Türkiye patronlarının en büyüklerinden bir kaçı, bir araya gelmişler, bir eğlence düzenlemişler, adını da İstanbul Kültür Festivali koymuşlar. İşte bu festivalden söz etmek istiyoruz.

Festival kelimesini kitaplar; «Birçok ülkelerden gelen çalgıcı, oyuncu ve şarkıcının katılmasıyla yapılan ve birkaç gün süren şenlik. Curcuna, düzensiz toplantı.» diye açıklıyorlar. Bu açıklama ile İstanbul Festivali birbirine uyuyor. Türkiye patronlarından birkaçı işçilerin emeğinden kazandıkları milyonlar içinden bir miktar ayırmışlar, devletden aldıkları 10 MİLYON lirayı buna katmışlar ve böylece kendilerine bu eğlenceyi düzenlemişlerdir. Yabancı ülkelerden baleler, kemancılar, şarkıcılar ve bunun gibi bir çok şey çağırıp bir ay boyunca vurup patlatmaya, çalıp oynatmaya başlamışlar. Sonra da Cumhuriyet'in 50. yılını kutluyoruz demişler.

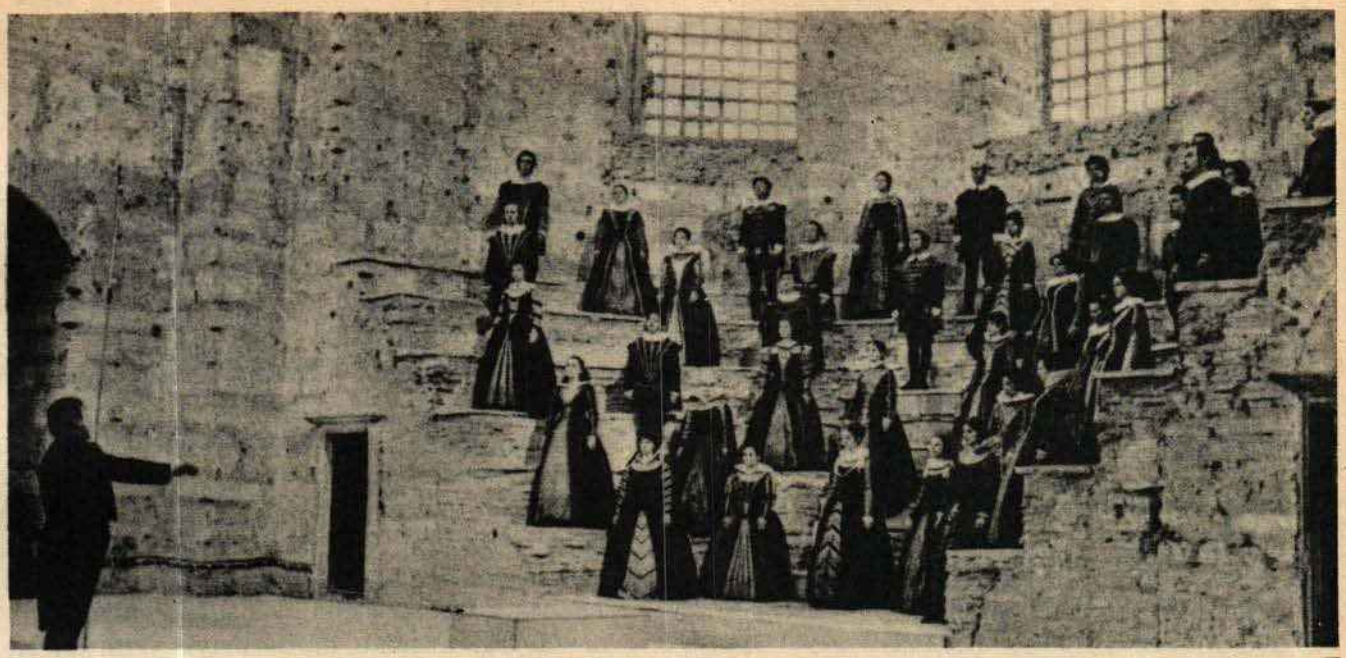

Halk kültüründen kopuk festivalde Aya İrini Bizans kilisesinde de KONSERLER verildi.

İÇİNİZDEN BİR KİŞİ BİLE BU FESTİVALİ GÖRDÜ MÜ?

Şimdi soralım bakalım: Bu festivale giden, gidip te seyrettiği gösteriden hoşlanan bir tek işçi ya da köylü gösterebilir misiniz? Bırakın Festivali izlemeyi, büyük çoğunluğun böyle bir festivalden haberi bile yoktur. Festival programına baktığımız zaman patronların Türkiye'yi nasıl toz pembe göstermek istedikleri görülür. Sömürülen halk kitlelerinin içinde bulunduğu sorunları yansıtan hiç bir şey yoktur programın içinde. Mutlu bir dünyanın mutlu insanları; gezerler, tozarlar, oynarlar, şarkı söylerler. Her şey güllük gülistanlıktır. Oysa Türkiye'de bugün yüzbinlerce kişi karnını doyurmak için yabancı ülkelere göç etmekte, üniversiteye giriş soruları satılmakta, milyonlarca kişi susuzluk, yoksulluk içinde yaşamaktadır. Ve bütün bunlar festivali düzenleyenlerin düzeninin sonuçlarıdır. Toplumun korkunç gerçekleri üzerine kurdukları bir sofrayı mezelerle donatarak, kendi düzenlerinin zevkini çıkarmak için vur patlasın çal oynasın eğlenmektedirler.

BİZİM ÖĞRENMEMİZ GEREKEN

İşçi sınıfının bu festival olayından çıkaracağı bir çok ders vardır. Her sınıf sahip olduğu, yarattığı kültüre uygun olarak eğlenir. Bugün Türkiye'de egemen olan sınıflar böyle bir festival düzenlemişlerse, bunun anlamı açıktır: Bu bir sömürüyü kutlama festivalidir. Tokluğu kutlama festivalidir. Zenginliği kutlama festivalidir. Özetle kendi egemenliklerini kutlama festivalidir.

İstanbul festivali işçi sınıfına, köylülere, yoksul zümrelere yani halka kapalıdır. Öyle olması da olağandır. Çünkü halkla, halk kültürüyle hiç bir ilgisi yoktur. Bu kapalılıktan dolayı hiç bir işçi şikâyetçi de değildir. Kendisiyle ilgisi olmayan bir şeyi ne yapsın.

100-150 liraya satılan biletlerinin tükenip karaborsaya düştüğü BOLŞOY-KİROV balesinden bir sahne.

HAYAT MAÇI

Oyun zehir gibi bir hızla başladı. Takımların kuvveti eşit değildi. ZAVALLILAR takımının for hattında sadece kuvvetli bir baba vardı. Karşı taraftaki İNSAF-ARAMA takımında ise Bakkal, Kasap, Evsahibi, Terzi, Elektrik tahsildarı, Ayakkabıcı, Manav çok kurt oyunculardı. Sıkı çalımlarla Zavallılar takımının kalesine doğru tehlikeli akınlar yaratıyorlardı.

Ayın otuzunda, Bakkalın çırağı, Bakkaldan aldığı pusulayı Kasapla paslaşarak sürmeye başladı. Manav arkadan geliyordu. Vaziyet çok kritikti. İnsaf-Arama takımı Zavallıların kalesini iyice sıkıştırmaya başlamıştı. Ayın birinde Evsahibi de santrayı geçerek Babanın onsekizi içine girdi. Baba sağa sola koşuyor, çırpınıyordu. Terzinin demir gibi bir şütü Baba'nın «Vallahi param yok» defansına çarptı. O sırada sağdan yetişen Ayakkabıcı, boşluğu doldurdu. «Vallahi param yok»u atlatırken, «Canımı mı alacaksı»na takıldı, borcu taça çıkardı.

Zavallılar, tacı, tahsildarın ayağına verdiler. Tahsildar sürdü, sürdü, Baba tahsildarı Annenin yardımıyla atlattı. Ayağına geçirdiği aylığı uzun bir vuruşla İnsaf-Arama'lıların kalesine gönderdi. Bütün takım kalenin önünü tutmuştu. Aylık bir anda yok oldu.

Asıl büyük hücum Manav'la başladı. Baba, Manav'ın arkasından dolaşarak kasdi faul yapmıştı. Zaten sıkışınca hep böyle yapar, arka taraflardan dolaşırdı. Derhal Bakkal'la Manav ceza çizgisi içinden çift vuruşa geçtiler. Bomba gibi bir «Veresiyeyi keseriz» Zavallıların direğini sıyırarak avuta çıktı.

Ayın beşinde Baba, pusulaları dikti, «Nasıl olsa ödiyeceğiz» diye sıkı bir avut çekti. Fakat evsahibi bırakmıyordu. Baba bu hücumları kafa ile önlemek istiyor, bu yüzden kafası pek şişiyordu. Oraya kafa vur, buraya kafa vur, sonunda Baba'da ne kafa, ne de kafasını vuracağı bir yer kaldı.

Ayın sonuna doğru İnsaf-Arama'lılar tek kale oynamaya başlamışlardı.

Zavallıların kalesi bombardımana tutuluyordu. Bakkal, Manav, Kasap, Evsahibi, Terzi, Tahsildar, Ayakkabıcı pusulaları peşpeşe patlatıyorlardı. Baba bir oraya koşuyor, bir buraya koşuyordu. Evdeki halıyla defansı kuvvetlendirmek istedi. Aldığı avansı haf hattına soktu. Hiçbiri hücumu durdurmaya yetmedi. Nihayet sert bir icra ile kalenin ağları delindi.

Ayın onbeşinde İnsaf-Arama'lıların sayısı bir hayli ilerdeydi. Ayın sonuna kadar vaziyet büsbütün bozuldu. Zavallılar panik halindeydiler. Penaltıdan bir de tahliye kararı yediler. Evsahibi gerilip, gerilip tahliyeyi ağlara takmıştı.

Ayın sonunda Baba, Anne ile üç çocuk ve kaynanadan ibaret takımını alıp boynunu bükerek o mahallenin sahasından mağlûp çekildi. Kolay kolay galip gelemiyeceğini biliyordu ama ne yapsın, maç maçtı. Ve bu ölünceye kadar böyle devam edecekti. Belki ileride bir ikramiye, bir piyango, bir toto onlara sürpriz yaratırdı. Zavallıların bütün ümidi bundaydı. Baba takımını mümkün olduğu kadar ayakta tutmak için sık sık moral vermeye çalışıyor ve

— Üzülmeyin, diyordu, babanız zengin değilse de namuslu adamdır.

Ama bu kadarı hayatta galip gelmeye bir türlü yetmiyordu.

SİGORTA İÇİN KESİLEN PARALARIMIZLA ÖZEL HASTANE SAHİPLERİ ZENGİN EDİLİYOR

Adı: Mustafa Köse
İşi: Kaynakçılık
Evli bir çocuklu. Eline geçen ücret 860 lira. 125 lira ev kirası, 60 lira yol parası çıktıktan sonra kalan 575 lira. 3 kişi bu para ile yiyecek, içecek, giyinecek... Sonuç verem.

Bilindiği gibi Sosyal Sigortalar Kurumu işçilerin ödediği primlerle işçilere hizmet etmesi için kurulmuş olan bir örgüttür. S.S.K. nun işçilerden topladığı primlerle; işçileri tedavi etmesi, konut kredisi vermesi, emekli aylığı, malûllük aylığı bağlaması gerekmektedir.

YAĞMA HASAN'IN BÖREĞİ

Fakat S.S.K. işçilerden topladığı paraları çarçur ettiğinden üyelerine gereği gibi hizmet edememektedir. S.S.K. bugün bir yiyim kapısı, işçilerden başka herkesin yararlandığı bir çiftlik olmuştur. Kurumun işverenlerden tahsil edemediği 2 MİLYAR liraya yakın alacağı vardır. Gelirlerinin önemli bir bölümünü düşük faizlerle bankalara yatırmakta, düşük faizlerle tahvil satın almaktadır.

Kurumun diğer hizmetleri gibi sağlık hizmetleri de tam bir lâçkalık ve başıbozukluk içindedir. Sağlık hizmetlerini karşılayacak yeteri kadar doktor, hastane, dispanser, sanatoryum yoktur. Kuruma bağlı hastaneler ihtiyacı karşılamadığı için 1972 yılında 14 bin hasta Sigorta ile anlaşmalı özel hastanelere yatırılmıştır.

Kötü çalışma şartları ve yetersiz beslenme sonucu verem hastalığı işçiler arasında oldukça yaygındır. Buna rağmen Sigortanın bu hastalığa yakalanan işçilerin tedavisi için 855 yataklı sadece iki sanatoryumu vardır.

TARABYA SANATORYUMU

Hasta işçilerin yatırıldığı sigorta anlaşmalı özel hastanelerden biri de İstanbul'da kurulu Tarabya Sanatoryumu'dur. Özel bir hastane olmasına rağmen burada sadece Sigortalı işçiler yatmaktadır. Kendi parası ile yatan hiçbir hasta yoktur. Parası olan hastalar bu özel hastaneyi beğenmedikleri için burada kalmazlar.

Sigortanın kendi hastanelerinde görünen tüm aksaklıklar fazlası ile bu hastanede de vardır. Yatan hastaların şikâyetleri hiçbir şekilde göz önüne alınmamaktadır. Hastane idaresine yaptıkları şikâyetlerden bir sonuç alamayan hastalar, şikâyetlerini Sendikamıza iletmiş ler ve durumları ile ilgilenilmesini istemişlerdir.

HASTANE YÖNETİCİLERİNİN TUTUMU

Durumu yerinde inceleyip gerekirse ilgili makamlara şikâyetleri iletmek için hastaneye gönderilen Sendikamız görevlisi arkadaşımızı, hastalar büyük bir ilgi ile karşılamışlardır. Hastalar yemeklerin yetersiz olduğundan, odalardaki yatak sayısının normalden çok fazla olduğundan, şikâyet etmişlerdir.

Gerçekten de hastaların şikâyetçi oldukları hususlar doğrudur. Hastane yöneticileri de bunu bildikleri ve şikâyet konusu olmasından korktukları için hastalarla görüşen arkadaşımıza engel olmak, resim çekmesini önlemek, çektiği resimleri elinden almak istemişlerdir. Bununla da yetinmeyerek karakoldan polis çağırmışlar, arkadaşımızdan şikâyetçi olduklarını söyliyerek saatlerce karakolda kalmasına sebep olmuşlardır.

İyi gıda almaları gereken hastalara verilen yemek: BİBER KIZARTMASI. Yemekler mutfak ve yemekhane arasındaki yolda açıkta taşınıyor.

İşçiler yarı aç yarı tok çalışıyor

1973 yılında Türkiye'de işçi sınıfının beslenmesi konusunda Devlet Planlama Teşkilâtı ve bazı kamu kuruluşlarınca yapılan araştırmalar «İŞÇİ SINIFININ YARI AÇ YARI TOK» yaşadığını ve beslenme yetersizliği içinde bulunduğunu göstermiştir. Son üç yılda işçi ücretleri yüzde 25 artış kaydederken buna karşılık gıda maddeleri bu üç yılda yüzde ikiyüz artmıştır. Yurt dışına gitmek isteyen işçilerle yurt içinde çalışmak isteyen işçilerin sağlık kontrolleri yapıldığında özellikle kadın işçilerde beslenme yetersizliğinden kansızlık tespit edilmektedir. Bu oran kadın işçilerde yüzde 92, erkek işçilerde ise yüzde 87 dir.

BESLENMEK MİDEYİ DOLDURMAK DEMEK DEĞİLDİR

Orta okul mezunu 13'üncü dereceden bir memurun eline 460 lira geçmektedir. İşçilerin eline günde 25 lira geçmektedir. Bu durumda ne memurun ne de işçinin fiyatları sürekli artan gıda maddeleri karşısında beslenmesi mümkün olamamaktadır. Bu gerçeği her gün yurt dışına gitmek isteyen binlerce işçinin yapılan sağlık kontrolleri ortaya çıkarmıştır.

Bu konuda görevli bir doktor şu açıklamada bulunmuştur. «Ağır hayat şartları ve artan fiyatlar işçi ve küçük memurların beslenme durumlarını gittikçe zorlaştırmaktadır. Pahalılık bunların yeterli protein almasını önlemektedir. Sağlıklı bir yaşam için normal olarak günde 8 saat çalışan bir insanın protein ihtiyacını karşılamak üzere günde iki kez yüzelliser gram et ve bunun yanı sıra kuru, yaş sebze ve meyve yemesi gereklidir. Pahalılık nedeni ile bunları yiyememektedir. Böylece işçi ve memur elindeki imkânlarla karın doldurmayı beslenme sanmaktadır. Aslında beslenme gerekli kalorinin teminidir. Karın doldurmak ise mideye kazandırılan tokluk hissidir. Bunun sonucu olarak insanda kansızlık, zafiyet ve çeşitli hastalıkların görülmesi çok normaldir.

Rehin alınan sendikacı

Bursa Mustafakemalpaşa'daki boraks madeninde çalışan 700 işçi, Metal-İş Sendikasının, işveren Sıtkı Yırcalı ile imzaladığı toplu sözleşmeyi beğenmeyerek grevi kaldırmayı reddettiler. Sendika yöneticilerini. kendilerini işverene satmakla suçlayan işçiler, kendileri ile görüşmeye gelen Mataş-İş Sendikasının Genel Sekreteri Hasan Ergin'i hırpaladılar ve daha sonra da rehin aldılar. Bunun üzerine olay yerinde güvenlik tedbirleri aldıran Bursa valisi Sedat Tolga, grevci işçilerden grevden vazgeçmelerini istemiştir.

KADINCIK BARAJININ ONÜÇÜNCÜ KURBANI ÜÇ ÇOCUKLU BİR İŞÇİ OLDU

Tarsus'un Şamlar Köyü yakınındaki 2'inci Kadıncık Barajı inşaatında çalışan Yusuf Akbulut (39 yaşında) adlı bir işçi yarım tonluk bir kaya parçasının altında kalarak can vermiştir. Bu baraj inşaatı sırasında ölen 13'cü işcidir.

S S K'dan bir işçi daha kazık yedi

ACİL BİR HASTALIK NEDENİYLE BAŞKA BİR HASTANEYE YATIRILAN SİGORTALININ TEDAVİ GİDERLERİNİ «SOSYAL SİGORTALAR» ÖDEMEDİ

Geçtiğimiz haziran ayında, sigortalı bir işçi, çocuğunun hastalanması üzerine evine en yakın hastane olan Çapa Tıp Fakültesi Kliniklerine başvurmuştur. Doktorların acil gerekçesi ile çocuğu hemen tedavi altına almaları üzerine durumu Sosyal Sigortalara bildirmiştir.

Bunun üzerine S.S.K.'nın gezici doktoru, hastanın Çapa'da tedavi altına alındığını raporla saptamış ve ilgili yere iletmiştir.

Cocuğun tedavisini borçlanarak temin eden sigortalı işçi, masraflarının ödenmesi için kuruma başvurunca aldığı yazılı cevap kendisini oldukça şaşırtmıştır.

Zira, İstanbul Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı Kürsüsü'nün verdiği «acil Raporu» S.S.K. İstanbul Bölge Sağlık Müdürlüğünce, «Hastanın durumunun acil olmadığı» iddiasıyla reddediliyordu.

Bu durum karşısında şaşırıp kalan sigortalı işçi, «Çocuğumu yatırdığım ilk gün durumu ilgililere bildirdim, «hastanede 18 gün kaldı ve bu süre içinde tedavi masrafını ödemeyiz» veya «hastayı bizim hastanelerden birinde yatır diyen olmadı, şimdi böyle zorluk çıkarıyorlar, hakkım olan bu paranın verilmesi için gerekli yerlere başvuracağım demiştir.

BU KİTABI OKUYALIM

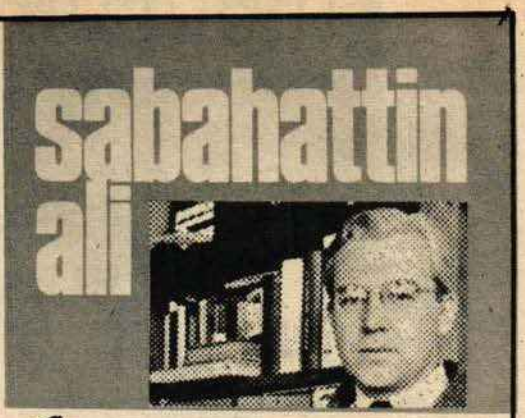

HALKI İÇİN SAVAŞAN BİR YAZAR

Bu sayı sizlere, eserlerinde yoksul halkımızın çıkarlarını dile getirdiği için hunharca öldürülen büyük bir yazarımızı tanıtıyoruz:

SAYGIYLA ANDIĞIMIZ BU YAZARIMIZIN ADI SABAHATTİN ALİ'DİR.

Sabahattin Ali'yi Nisan 1948 yılında öldüren düşüncenin uşakları onun sanatını yokedememişlerdir. Bugün Sabahattin Ali'nin eserleri onbinlerce basılmakta yüzbinler tarafından okunmaktadır.

SABAHATTİN ALİ ESERLERİNDE NELERDEN SÖZ EDER?

Bu usta yazarımızın hikâyelerinde, süslü laflara, gerçek olmayan olaylara yer verilmemiştir. Her şey gerçek hayattan alınmıştır: «Tek partili dönemde yol vergisi ödiyemediği için hapishaneleri dolduran yüzlerce yoksul köylünün hikâyesi gerçektir. «Arkadaşını kendi çıkarları bozulacak diye polise teslim eden ispiyoncunun hikâyesi» gerçektir. Halkından kopuk aydının gülünç durumu» gerçektir. «Ekmek parası bulamadıkları için köylerinden kente göç edenlerin acıklı durumu» gerçektir. Oğlunu sırtında, içinde rengarenk içki şişeleri bulunan bir küfeyi taşırken görüp kahrından farkına varmadan çalıştığı inşaatın tepesinden düşen işçinin hikâyesi» gerçektir.

Sahibi: Rıza Güven - Yazı İşleri Müdürü: Abdullah Sert - Adres: Sıhhiye Apt. No: 9 Cağaloğlu, İstanbul - Tel: 26 85 90 - Baskı: Karaca Ofset - Düzenleyen: Tekstil Basın Bürosu - Ayda bir yayınlanır - Ayrıca para ile satılmaz.

güldüşün

NEŞ'E KAVGANIN MUSİKİSİDİR

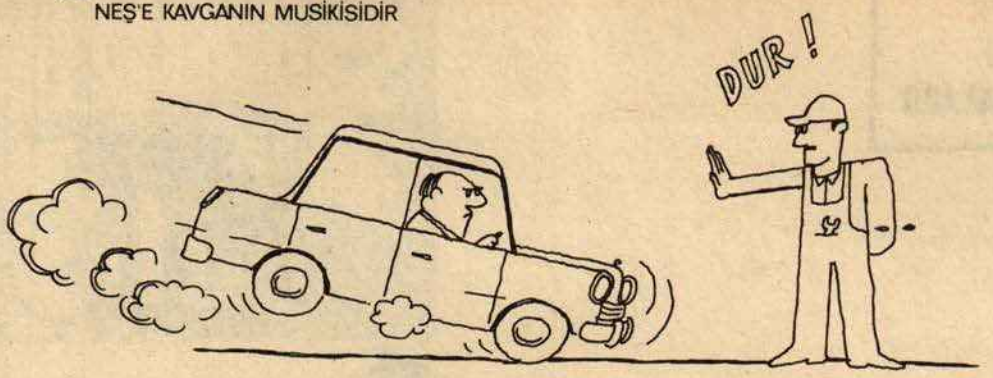

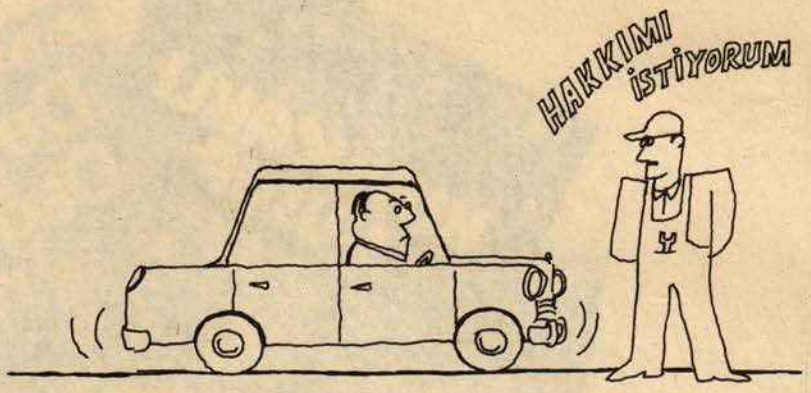

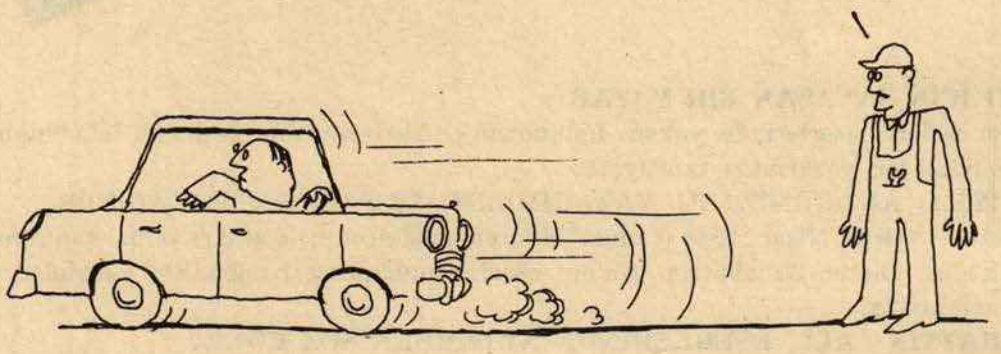

GERİCİ PATRONLAR DAHA NE KADAR İŞÇİNİN HAKKINI VERMEKTEN KACABİLİR?

Gön: Tekstil İşçileri Sendikası
Babıali cad. 19/8
İST.

SON BAS. TAR. 20.8.1973